

Рјеч Уредника

У процесу глобализације који увелико тече читав свјет постаје не већи од наших Осмака, а ако ћемо поштено никад није ни био већи. Холограмски гледано на узорку Осмака цјели се свјет читава.

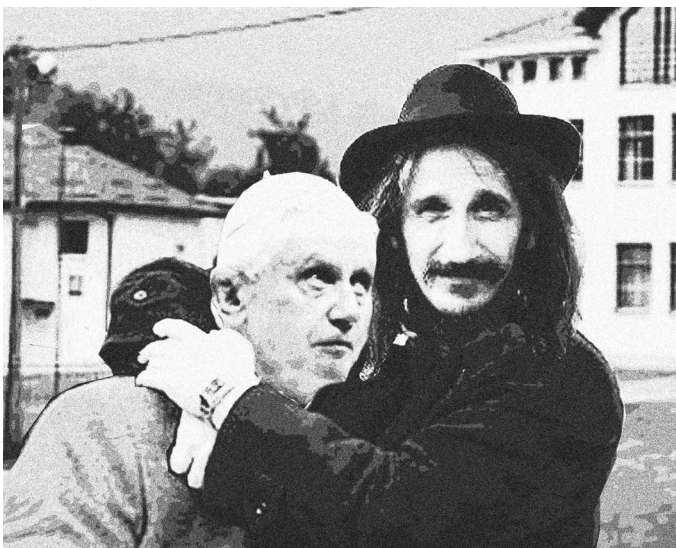
У Осмацима је данас граница између Истока и Запада, али Ислама, што генерише чувени Осмачки троугао у коме много нестаје и много у њему настаје. Свјет, за који се вјеровало да је округао, или раван овде се показује закривљен у описани троугао.

Школовани на основном мердијану био он у Гриничу, Косанчићевом Венцу или неком од Римова ломе копља у Нашему селу.

Тако Возглавник Римски универзални разматрајући мјесто за своје ново сједиште на истоку, као некада Константин - Цар, након претраге Апатина у коме је половина Дунава у мјесту званом Очишћење посланици папини се размилише по свој нашој земљи у потрази за мјестом дивним, мјестом красним, мјестом најљепшим од свих, над којим је небо отворено уз многа знамења чудом залуташе на подручје наше општине Осмаци.

Намјесник и Возглавник не могаше ни најповјерљивијим својим емисарима у нашој земљи и икумени вјеровати, него крену тајним путем, но не Зетром, к нашем селу и тако лимес изгуби се...

У шуми код Ћетеништа уз рјечицу Вацетину нађе овца изгубљеног пастира, јер овца добра све пастире снађене остави и изгубљеног пастира оде и потражи и кад га нађе радоваше се много Овца.

Камен гори вал се пјени, остали смо све до јутра...

У сусрет Великом Уједињењу

Ода Папи

А што Си црн као крст
и масан ко месарска врата
та сјенка Ти личи на мач чврст
а скупљи си од злата

Зашто долазиш тако тајно
погнувши своју главу
хоћемо да Те дочекамо
са пјесмом у Твоју славу

Зашто неби пошао на врхунце
ко крељеви и вође
силнији си но јарко сунце
нек Ти се клања ко прође

Носили смо и горе од Тебе
на олтаре
па кад ни Христос не спасе нас
Твоје ће руке старе

Љепше се са Тобом по небу шета
на земљи има блата
чврће грлиш него невјеста заклета
око млада врата

Па кад је срце тако лудо
да више воли поштење
и све за чим је свјет плако
но помије и корјење

Још нас има што волимо смрт
и о Теби висти без стида

Црњански, обрада

Релаксација односа

Првих Хиљаду година је најтеже

Хисторија

Папа у Осмацима

Осмачки: Поштовани Намјесниче Христов и једини Возглавитељу универзалне Цркве, Ви који једини повезујете небо и земљу и који је једини власан у оба смјера...

Папа: Драги Осмачани видим да имате проблема у опхођењу и да се не сналазите баш са свим прерогативима моје службе, личности и институције, но пошто сте са Мном у комуникацији неискусни занемарићемо протоколе. Што се тиче мога првог обретења овде у Босни Сребреној у

границама цртаним од мога претходника вјековима раније а примјењеним Авнојом, које није случајно, јер историја нашег лутања овим пољима има миленијумски континуитет.

Осмачки: За то вријеме се десило јако много ствари било је много покушаја Возглављења и небројено обезглављења, међу којима налазимо извјесну везу? Што је више обезглављених то смо ближе Возглављењу.

Папа: Споља гледано могуће, али залуд Вам и ауто и кефало ако нисте у јединству. Гледајући на Вашу наводну самобитност налазимо да је она упитна од почетка, почев од изузимања јурисдикције од безаконика иконобораца, до признања аутекефалије, њеног континуитета, обнављања од стране иновјерних, двадесетих од стране државе, преко утицаја богобораца и конспиративне мреже на постављења...

Осмачки: Поред барског, постоје ли унутрашњи, преписни примуси “српски”, те да ли Ваш долазак бива одоздо подилазећи мудро као змија, јер бринемо се да неко нехотично не нагази возглавника екумене.

Папа: “Приматима никад не искључују енергију” - која је створена или не? Долази из централе или другим путем, односно како тече њена дистрибуција? (Екетрична мрежа је кориштена као путоказ за геолошке вертикале или јаме у Херцеговини, путеве смрти.)

Емисари примуси Раси или Срби, или скраћено рас-срби изводе радове на каналисању харизме, амортизацији, конверзији Славе у створеност путем произвођења, инсталација и инструментализација послушника, и опозиције.

Не занемарите миленијумски континуитет у асимилацији и наш труд који је усмјерен на носиоце и образовање, на пољу доктрине имамо помаке по суштинским питањима: Јединству, истоку, теологији, поретку и слави.

Осмачки: За крај или како би то стручно рекли есхатолошки, да ли можете проговорити о теоријским тенденцијама које воде уједињењеу и о шематизму мисије?

Папа: Забога, па ако смо били тако отворени да Авнојевске границе БиХ објавимо вјековима раније, зашто би шематизам мисије и теоретска питања држали скривеним? Тако ми омладинске организације Хитлерјунген, то је нешто као ваша часна пионирска, не лажем и не грјешим, нарочито од кад сам папа! Теоретска питања размотрите са емисарима, а шематизам Вам лично дајем са молбом да га објавите искључиво у Осмачком Листу јер он једини пише оно што други ћуте.

Ако буде овде већих пастирских сјела молим Вас да ме извјестите, а мој позив за сјело у вјечноме Риму је вјечан као и призив.

Теологија Мафије

Главне тачке субверзивне катоортотеонидоеологије

Битна карактеристика поменутог богословља је индиција да произилази из једне воље за измирењем и јединством са Папом.

Најизврсније хапшење релационим учењем о личности по којем постојите тек у односу са нама, је пежуратив фашизма који се може јавити само у примитивних, добро је да онда и немају потребу да те убију јер без Њих и не постојиш! али ипак хоће, појава позната као наметнута Другост.

Учење о јединству цркве у Епископу - Христу - Личности, у којем се мјеша јединство природа које је у личности са јединством Цркве које је у докси- Салви, јер нема, онтолошки нема неславних Епархија, оне имају епископе, али су ван поретка, беззаконе, безблагодатне. Познато као замјена појмова Личности и Благодати (Славе-Хармоније-Нестворених енегија)

Орти, Ромеји, Папежицима никада нису спорили то да су они личности, него то да су њихове скупштине хармоничне, славне, благодатне, истините, нескривене, јавне.

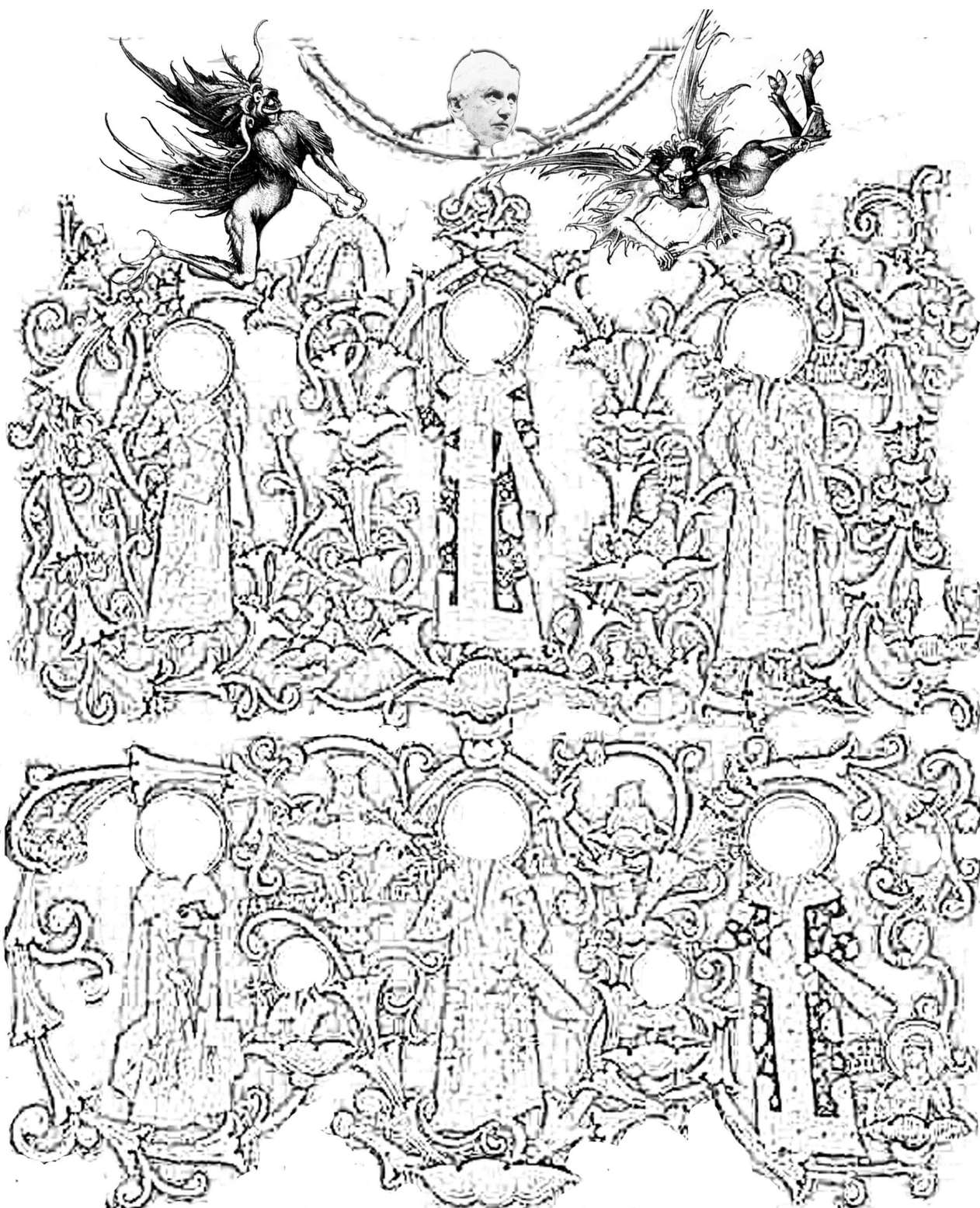
Наиме у било којој личности као и у Христовој, појављује се јединство природа, јер то што имамо тјела и што смо створења је једна природа, а то што смо Вољени није од овога свјета, него уплив нестворености-славе, није спор чије.

Немајући опит онога што ухо не видје, око не чу, руке не ухватише, ипак посегнуше и присегнуше, па сад благодат (хармонију) створењем називају и свједоче да је они сежу, да нема потребе да развезују и вежу.

Будући да је вјековна константа на лимесу рјека крви Сава у којој је више лешева него купача, проблеме прошлости мученичких отаца треба пренебегнути свјетлим теолошким футуризмом у коме се будуће вријеме поистовјећује са Царством.

Учење о светости, по којем се светост црпи од Христа-епископа, који је свјатитељ, а не из благодати - чистоте живота и морала и предања, из прошлости, везе са сјенкама заборављених предака, гробом.

Шематизам емисара Мисје XXI вјек

Драги читаоци, Осмачки лист се извињава што на илустрацији Схематизма мисије недостају лица емисара, није до краја јасно како је дошло до овог обезличења, да ли због поисто-вјећености личности са службом - која је овде тајна - или пак у самој онтологији личности која не може да се јави у организацијама које имају пирамидалну структуру, па улазећи у њих Лик блиеди, или је у питању лукавство, непослушност штампарске машине, лична или техничка грешка, ни сами не знамо, но ви покушајте да зурите у поља, можда се појаве ликови па онда платите пенале. Ако схватите данашњи шематизам 1000-годишње мисије, не плашите се првих 1000 година отпора је било најтеже.

Тако да у “елитистичким” круговима чујемо наказне гласове који тврде да је Алојзије Свети јер је епископ, а Вукашин етномартир, народни мученик убијен јер је Србин.

Док се лукаво пљуцка по Папи (да се Власи не сјете) и разматра његово право да суди у споровима, то се учењем о личности као релационом појму и цркви која има јединство у епископу успоставља онтолошка власт папа над сваким и свим.

Математички јасно и срачунато Ти си личност само у заједници, а заједница је само у Епископу, сабор епископа потребује првог...

Потом се једначина квадрира, док је у кубичној једначини Црква возглављена у Кифи и хаос безглавих Орта је отклоњен, хармонија се успоставља, утјерује се лукавштином, а о безазлености моћи ћемо говорити тек кад буду видни знакови покајања.

Но, питање о хармонији - благодати централно је питање уједињења, дали су Паламити пупкогледци или Варламити папкогледци?

Страх од смрти који је изражен код носиоца и ималаца ове идеје је последица жарке негације људске природе и полности, комедијашке конструкције зване биолошка ипостас и условног - релационог идентитета поистовјећеног са послушношћу шефу званог екклисиолошка ипостас.

Међутим кључ за овај онтолошки пубертет опет је питање енергије, наиме смрт наступа као одсуство енергија природе и редовна је појава, код пубертетлија поистовјећена са злом, као и полни односи, међутим у зрелијим фазама како предање свједочи, повлачење енергија природе поступно је и на њихово мјесто се усељавају нестворене енергије, те не живим више силом живота него благодаћу - или се напротив мјења личност! Код Папезика свака промјена службе је промјена личности, јер је личност поистовјећена са службом цркви-епископу...папи.

Међутим личност је увјек једна, независно од врсте служења или неслужења, а смрти су двије, једна је гашење живота (створених енергија) а

Фамозно Ваведење Бациклиста у свети град Београд via Bраничево via Upsala via Pergam via Consstatinopolice via Vatikan via Ravena via Kumrovec via Jasenovac via Kumanovo via Sarajevo via Osmaci via Bač.

Дуча

Земаљско је за малена царство, а енглеско од тад и довјека?

друга је гашење Славе, Обезправослављеност.

Практично: умјесто Славе добићете службу, хљеб контаминиран, обездуховљеност и безпомјесност, ушушканост али суштинску неплодност.

Помјесност испостављену друштву, друштво испостављено неком првом, збор вођа -фирера испостављен Оцу на земљи!

Зато се јављају катакомбе и зато у мраку има свјетла и одтуда свето подземље. Срце земље, као дубина гроба - смирења.

Толико су идеализовали и идологизовали службу уз загушљива полтронска тапшања да вјерују да ће и на небу носити митру, али то је и једина нада клерикалаца јер биолошка ипостас умире, а еклисиолишка - односно чин- -живи вјеке.

Дакле благодатан живот је психологија, а однос са епископом онтологија. Ниче, када гледа како се његово разликовање онтологије и етике преписује и непотписује на једно око се смије а на 1001 плаче, За увођење Ничеа хвала, али не треба заборавити средину у којој се он јавља - Бечку културу понашања, морал понашања, који заиста нема онтологију, али то није наш проблем и нема потребе да га увозимо, морал брђана црногораца је морал образа, односно теологија иконе - и итекако има онтологију.

Албертус Анштајнус до бола ужива у смјеху разгледајући примјену опште и специјалне теорије релативности у друштвеним наукама и теоидеологији. И овај цитат остаје без потписа, или је он само резултат захваћености добом технике у којем се ионако све испоставља некуд и губи суштину. Али када је у питању борба за јединиство у једноме грјеха нема, а ни правила, по методологији познајте се.

Заједница је потребна да би се стекла благодат, а личност је неутуђива и у паклу, или ђаво не лаже и можемо се вратити у непостојање раскинувши заједницу.

Истрага покатолица

Црква+држава=мафија

Формула талијанског порјекла, подразумјева Кума, папу, једног, моћног да прашта и наређује, да прашта грјехе почињене другим, без да се оштећени питају. Таква “теологија” и таква “државност” су данас стандард у државама српске нације и узрок стања, стасиса, стејта. Бруји државна политика, а држава је један дио Политике, живота полиса који је шири и несабив,

сабијем им заједено са свима који су заглухнули од буке и бруке...

Ултрабирокуратски завод за општу деидологизацију из Београда објавио је налазе о повезаности платонизирајућих идеологија са продајом наркотика, ликовности базиране на апсолутном духу са порно индустријом и наручито папске теологије са феноменом мафије.

Судећи по томе у српским земљама мисија је преузела примат. Ако примат ипак постоји, а ако не постоји, ипак постоје примати. Овце...

Након Проласка кроз Прибиловце, Јасеновце и слична мјеста, добили смо Кумровце, замјерали смо Независној држави да је вјерска, а сада управо нама, након Сребренице, гради се држава у којој је православље претворено у државну идеологију, односно вјерска држава у кривом срастању вјере и државе. Наставља се етатистички континуитет тито-комунизма, само овај социјализам 68-аша, маскиран је теосоцијализам, као што су Милошевићеви ратови маскирани националном иконографијом.

До јуче прогањани и наводно прогањани трче симфонији са државом, сапети и заслијепљени не виде да државе и нема, него да је на снази протекторат комбинован са мафијашком управом.

Главна осовина преко које се хапсе срца Срба је завичајност - помјесност - утемељеност у земљу, која се шибицарски уз тв-е галаму, као случајно, мјеша са државношћу. Те они које сте овластили као представнике у бирократији бивају наводни гаранتي помјесности!!! Као да је овде енглеска империја у којој је краљица поглавар, а парламент одлучује о питањима догме.

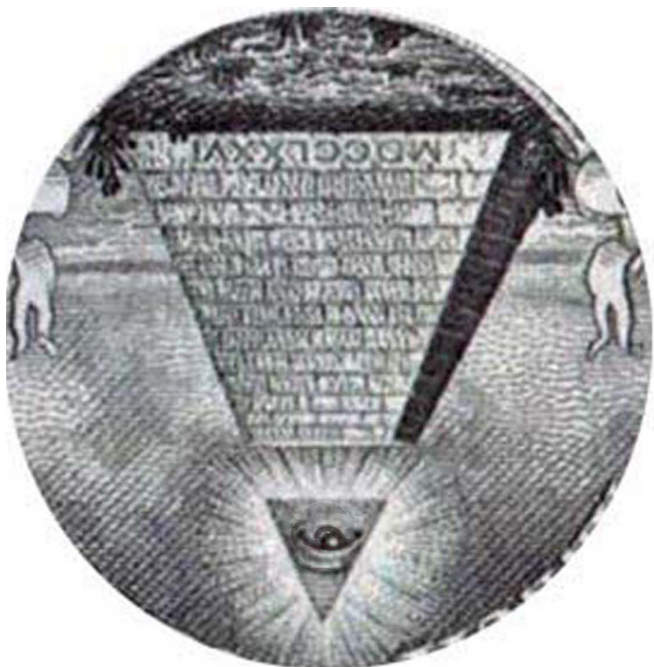
О послушности и организацији

Пирамидална структура

Гледано кроз аритметику, геометрију или географију - сви путеви воде у Рим, у једну тачку, у једно исходиште, у један казан из кога се раздаје. Читав свемир се закривљује ка једној тачци. Међутим то је апостаза и крајње сужавање бића које ври у луче сјајне. Када се зида у Новомжумбереку онда треба имати у виду спратовну идеолошку структуру коју треба да осликава и архитектура.

Они коју овакве подухвате називају новотарством или су преблаг и или се грдно варају јер пирамиде су предисторији.

Зашто пред-историји? Зато што послушничке организације не могу да носе историју јер недостаје субјект збивања - личност. Милионе

пута је доказано да се личност не може јавити у пирамидалним структурама, него независно од њих и управо у њиховом попирању. Двери нису отворене оне су разваљене и послушничка структура је продрла.

Организације “од овог свјета” се разликују од организација “не од овога свјета” управо по врсти послушности, јер у војсци извршаваш наређење, али у нацији ти сам из свога бића-из Бића нације знаш шта да радиш - и то је тајна коју не зна нико други! То је твоје мјесто и помјесност, небо над тобом и у теби отворено и управо тад и само тад Ти си дио нације или Цркве! Не државе јер у државној организацији вршиш функцију - која није Личност!

Када се обвлада овом замјеном теза, онда организација почиње да ти даје идентитет, што је чисто секташтво, узму ти душу, па је као враћају натенане.

Инплементација

Смисао ситуације у БиХ и РС

У чему је суштина сукоба у Босни, каква је данашња ситуација, какве се акције спровode, дали постоје опције, алтернативе и одговори?

Крупнији догађаји на овим просторима досељавање и крштење Срба и Хрвата, утицај велике шизме, те Отоманска освајања. Даљи утицаји на кретења су по правилу ка тој основи. Да ли је анексија Босне или данашњи протекторат то је већ само модус једне те исте ствари.

Радован Караџић упорно тврди да је сукоб вјерски, а рахметли Алија да је у питању грађански рат. Као некада Лазар и Мурат биће да су обадвојица у праву. Просто право које подразумјева Ислам као религија је шеријат није исто Право и то

није ствар воље, него је таква перцепција човјека и правде, остваривање државе је у служби ислама те се држава (сила) користи на добро, односно да се људи преведу у Ислам.

Колико год је груба и можда банална слика у којој се једни вичу са мунара Сина нема, а други звоне у Његову славу траје она ваздан 500 година. Конфликтна је и духовни узрок непрегледног поља мртвих током пола миленијума. Поред овог духовног разлога луде и велике Босанске кланице, свакако да постоје и други узроци и други нивои борбе до оних најнижих за женку и фрижидер.

Са свих страна и кроз сво ово вријеме јављала се потреба да се овај проблем рјешии и чињени су разни напори:1.Напори да једни друге истрјебе иако су често имали добре и запрепашћујуће методе нису успјели, али је такође пуста и наивна нада да ће након 500 година континуитета кланица сама од себе отићи под стечај. 2. Напори на међурелигијском дијалогу, који и данас трају прилично су узалудни јер је проблем на том нивоу нерјешив.

3.Напори за саживот, мултикултуралност и коегзистенцију, су имали своје резултате барем на кратко вријеме гдје долази до љепих посвета, али као што смо у ранијим бројевима појаснили - култура произилази из култа, а култови су у великом спору.

То се љепо види у сликарству за муслимане је велики харам (грјех) видити лице мртваца, а хришћани их сликају као иконе, љубе и пред њима се моле. Док је и у исламу и сам портрет забрањен.

Једна од најважнијих битки и овде се бије око врсте личности која је различита у овим традицијама уз још актуелне трагове идеолошких сегрегација XX вјека које религије користе као базу.

4. Напори да се оствари Јединствен правни основ (држава):...Од Твртка краља крунисаног над још неспаљеним моштима светог Саве, Херцога од Св. Саве, даље кроз разне фазе Отоманске владавине, до Бењамина Калаја и Аустроугарске владавине, краљевине Југославије, НДХ-азије, СФРЈ и данашњег протектората или никад зависније Дејтонске БиХ изграђене од РС и ФБиХ у полуфункционисању...

Опробавани су разни модели, Аустроугари би проблем да рјеше стварањем јединствене Босанске нације, покушавајући да примјене искуство Њемачке која је свој 50-то годишњи у историји познат као дуги рат прекинула и рјешила кроз став да вјера није битна да су сви они њемци

јер говоре њемачки. Ово је у Њемачкој успјело за 10 година!

Код нас је овај пројекат присутан око 200 година, пројекат је у новије вријеме актуелизовао партизан Зулфикар близак Аустрији измисливши наместо Босанаца -Бошњаке као нацију, наставили су га други муслимани који су успут Зулфикарову имовину конфисковали у Име Народа који је он сам измислио.

Данас овај пројекат носе групације у позадини идеје о Босни као јединственој исламској држави. (У другом свјетском рату су убијани муслимани који су знали и говорили да су срби-само због тога!)

И срби раније имају свога Аустријског Ђака Вука Карацића који је покушавао да примјени принцип једног језика, по теорији да Срби као и Њемци и други народи имају своје католике, муслимане, православце... који говоре једним језиком.

Овај модус Германског искуства није профнкционисао, али будући да је теорија о једном језику и једном народу и даље актуелна на Западу, али је довео до велике папазијаније на пољу језика - јер се он сматра извором идентита сукобљених "народа" који говоре исти језик!

Осим овога опробавани су и идеолошки приступи: Комунистички који је и ако поприлично добар уз пресију и репресију издржао непуних тричавих 50 година! Такође актуелна Евро-идеологија доживјеће неуспјех барем по питању муслимана, јер се они као затворена заједница појављују као велики проблем у Европи гдје се са правом питају:

Да ли је миграција исламског становништва у Европу проста потрага трбуха за крухом, или убацивање снага - вид инвазије. Да ли ти људи долазе да усвоје европске врједности и европски начин живота или да донесу и наметну своје врједности (ислам)?

Покушај продора иламских војски у Европу преко Балкана и Шпаније траје у миленијум, не видимо никакав крупан догађај који је то промјенио, нарочито ми из Сарајева и БиХ који смо под јарамом те окупације и данас.

У Босни није на снази шеријат и то је за сваког искреног муслимана проблем. У Босни је на снази устав који је дио хришћанске и хришћанско атеистичке правне свјести без икакве везе и обзира према човјеку како га види ислам!

Медитеранска (европска) цивилизација и правна свјест човјека посматра као неприкословеног, као икону Божију и самога Бога. Бога смијеш и да скинеш са небеса, не брани ти

нико, али сваки човјек је заштићен силом и снагом државе. Свака личност је заштићена јер икона Божија.

Ово је у жестокој опреци са шеријатским поимањем, јер је само поимање личности Синовско. Проблем Сина се дакле преноси кроз све свере живота!

Перцепција хришћана и хришћанских атеиста по питању права и државе је грађанска, тип правне и историске свјести је такав.

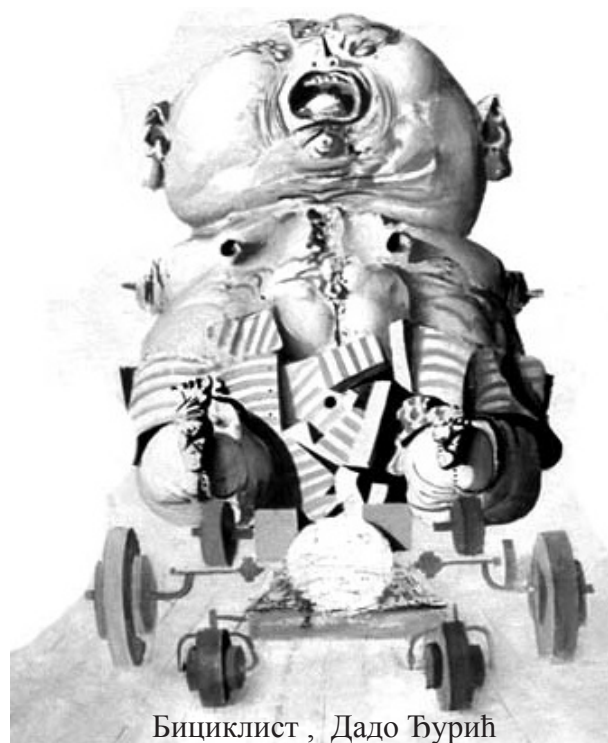
До које мјере муслиман може да прихвата европске (хришћанске) врједности а да се не поквари! Јер било који муслиман који је прихватио овакав устав БиХ прихватио је поимање човјека (себе) као иконе Божије, прихватио је човјека као неку врсту Сина (хришћанина) и тиме се огрјешео о ислам.

Оно што Србима и Хрватима смета по питању заједничког живота је управо покушај доминације "Бошњака" у коме је уставна држава БиХ мртво слово на папиру, а испод плашта се примјељују шеријатски принципи на вјешт начин.

Разлог распада Босне 1992 је негација воље и права које из ње произилази.

Прихватање негације воље силом на духовном плану је одустајање од Сина. Колико год замршен, закамуфлиран, подметнут и преметнут у дубини сваки конфликт у Босни је увјек један исти. Питање Сина.

Све ово генерише ситуацију у којој је сваки идентитет упитан и нападан. Ово покреће читав сплет субверзивних акција са домаћим и страним експонентима...

Бициклист, Дадо Ђурић

Ми смо Непогрешиве

Студенткиња заслепљена бљеском фотокопир апарата и обасјана благодаћу разматра уз помоћоћ лумен натурале и надзор аутентичност ватре страсти у себи и сјене.

Непогрешиве, мислим кад хоћемо, али и кад нећемо, ми знамо тјело, тјело јавља глави и глава ради, ради и тјело, потребан је Други, може и нови, јединство јесте у Односу, сваки однос није прави, на врхунцу смо заједно, или само ти драги, ја рјеђе, један је онај који је увјек а врхунцу, једини оргазмични недодирљиви и увјек у хармонији, створеној драги.

Не знам да ли је то што ми дајеш индентитет или љубав, то је компликовано као самопослуга, овај фотокопирница. Шрампариа, шта ми је дргаи некао сам незадовољна, мрзовољна. Глад свака глад је чудна драги, драги брже мало, незасита сам, како да ти кажем читав свјет да ме надобије неби ми било доста, ко је тај драги, једини који може гладну мене заситити, рану моју утјешити, ко је Он?

Око божића биће Вам наклоњена једна звјезда, људских лица и небеских звјезда није се нагледао новоново завјетни нобеловац, а наднебесих луча невидје нико у Жумбереку никад или ко видје презре. Жумберечки футуристи наталне карте израђују из будућности, али та будућност је само нелучна пројекција, јер за Жумберек је прошлост проблематична. а прошлост није прошла, демонског скока у бољу будућност неће бити!

Огласи

Кибернетички сервис

Мије Ковачевића број 10 лок 17 Београд.

- **Инсталације**
- **Инструментализације**
- **Махинације**
- **Манипулације**
- **Идеолошке сегрегације**
- **Изнајмљивање условног идентита на одређено врјеме**
- **Анинсталирање иделошких и политичких система**
- **Професионална профилизација перцепције и савјести идеолошко психолошко коруптивним меротодом утјеривање Реда- Хармоније**
- **Све услуге су на новогодишњем попусту у славу сакралног футуризма девалвиране.**
- **Постаните посвећеник преко везе, постаните важна личност - имајући однос са врхушком, а преко ње са врхом, Попните се на Килиманцаро све низбрдицом!**

Пиши те нам : Осмачки Лист, село Сајтовићи, Осмац, Република Српска, Бих. Е-пошта osamackilist@gmail.com. Ауторско издање. Текући рачун: прималац хаџи Владимир Петровић, сврха дознаке за осмачки лист (реклама, донација и сл) Упутите нам критике, информацију, подршку. Дали мислите да је овакав лист потребан и какав би ви желили. Ми постојимо ради вас. Прјетње непримамо. Користите услуге умјетника који сарађују са листом. Користите наше графичке услуге, направите сајт, презентацију, пројекат, покрените иницијативу и сл. Ово је пилот верзија (пробна)умножавање дозвољено. Све сличности са ликовима из стварнога живота су намјерне и циљане ипак лист бран

**Оно што други
ћуте - ми говоримо**

